

че хазяина ги повикалъ да ги служи бира; туй подтвърдилъ и приходящия въ тѣзъ минута хазяинъ; галѣли чаша и я подали на господаря. Петъръ я испилъ и започеналъ да са разговаря съ тѣхъ и съ хазяйна за работи нищо почти незначуши; туй са продължавало до тогава до когато приближило времето да пристигне повикания офицеринъ съ гренадеритѣ. Царя казалъ че са стрѣлъ и че трѣбва да си отиде; той излѣлъ. Тѣ пожелали да го испратятъ, но господря ги спрѣлъ и затворилъ вратата слѣдъ себе си.

Офицера съ дванадесѣтъхъ гренадери билъ вече пристигналъ и монарха му казалъ да хване и четворицата стрелци и да ги тури подъ стража, а на хазяина да расправи че смъртно ще са накаже ако распърстне изъ града всичко туй. Стрѣлцитѣ строго и по особено испитвани, тѣ тѣй са исплашили, щото най-послѣ сами исповѣдали че правили съзаклятие противъ живота на царя. Причината на туй, споредъ тѣхнитѣ думи, било несносната тѣхна служба и наувѣренieto да са испратятъ въ чужда еретическа земя русски дѣца които било противно на закона и на старитѣ обичаи. Тѣ били испратени въ Сибиръ; но всичко туй са вършило тѣй тайно, щото никой неможѣлъ да узнае какво станали четворицата стрелкови офицери.

По какъвъ начинъ узналъ Петъръ тозъ домъ; отъ дѣ зналъ че са намѣрватъ тамъ съзаклятници? — туй остало неизвѣстно.